

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/53/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6422010179
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mandžák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6422010179.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mandžáka a sudcov JUDr. Mária Šuleja a Mgr. Ivany Datlovej, na verejnom zasadnutí dňa 19. júla 2023, v trestnej veci obžalovanej J.. K. M. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák., o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 14. februára 2023, sp. zn. 4T/32/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej J.. K. M. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa bola obžalovaná J.. K. M., rod. A. uznaná za vinnú z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 12.9.2020 v čase o 16.50 hod. viedla osobné motorové vozidlo zn. C. T ev. č. A. XXX X., po ceste I/X v smere D. nad S. - S. tým spôsobom, že v km XXX predchádzala kolónu motocyklov, pričom po spozorovaní oproti jazdiaceho vozidla, sa chcela zaradiť späť do pravého jazdného pruhu, pričom zachytila pravou stranou svojho vozidla motocykel S., ev. č. W. XXX P., čím porušila ust. § 15 ods. 5 písm. b) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, následkom čoho motocyklista V. B., nar. XX.X.XXXX, bytom A. D. XX/X, W., s motocyklom spadol na vozovku a pri nehode utrpel zranenia - nalomenie vonkajšieho členka a členkovej kosti vpravo, pomliaždenie lakt'a vľavo a tržnú ranu členka vpravo, ktoré si vyžiadali dobu liečenia 12 až 16 týždňov.

Za to bol obžalovanej uložený podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 1 rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. jej bol výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložený.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. jej bola určená skúšobná doba 18 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. jej bol uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 2 roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. jej bola uložená povinnosť nahradiť poškodeným:

- V. B., nar. XX.X.XXXX v A., trvale bytom A. D. XX/X, W., škodu vo výške 3.276 eur,
- B. W., so sídlom Ul. XX. P. X a XX, A., pobočka W., škodu vo výške 4.443,30 eur,
- F. D. W., a.s., so sídlom Z. XX, A., J. : XXXXXXXX, škodu vo výške 451,71 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bol poškodený V. B., nar. XX.X.XXXX v A., trvale bytom A. D. XX/X, W., so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku vo výrokoch o vine, o treste a o náhrade škody podala obžalovaná priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie, ktoré písomne odôvodnila podaním doručeným okresnému súdu dňa 18. mája 2023. Úvodom popísala výrok napadnutého rozsudku a jeho odôvodnenie s tým, že s uvedeným výrokom o vine, treste a náhrade škody sa nemôže stotožniť, nakoľko rozsudok považuje za neopodstatnený. Poukázala na to, že bola uznaná za vinnú z dôvodu, že porušila ustanovenie § 15 ods. 5 písm. b) zák. č. 8/2009 Z. z. teda, že predchádzala aj napriek tomu, že sa nemohla bezpečne zaradiť pred vozidlo, ktoré chcela predísť. Vo vzťahu k tomuto porušeniu považovala za potrebné uviesť, že žiadnym dostupným dôkazom nebolo preukázané, že obžalovaná túto povinnosť porušila. Z výsluchu svedkov vypočutých, či už v prípravnom konaní alebo na hlavnom pojednávaní bolo preukázané, že motocyklisti pohybujúci sa dňa 12.09.2020 v mieste vzniku dopravnej nehody, jazdili vo svojom jazdnom pruhu zipsovitým spôsobom, pričom poškodený V. B. jazdil ako tretí v poradí pri stredovej čiare. Obžalovaná vykonávala predbiehacie manévry v mieste s dobrou viditeľnosťou a v čase začatia predbiehacieho manévru nebolo v protismere žiadne motorové vozidlo, na základe ktorého by mohla predpokladať, že sa bezpečne nezaradí do svojho jazdného pruhu. Z výpovede obžalovanej, ako aj z výpovede svedka M. vyplýva, že obžalovaná predbiehací manéver vykonávala správnym spôsobom a pri predbiehaní sa späť do svojho jazdného pruhu zaradila až vtedy, keď v spätnom zrkadle videla za sebou motorkára, teda nie takým spôsobom, že by ho vytláčala. K spôsobu jazdy motorkárov, a teda aj poškodeného považovala za potrebné uviesť, že takýto spôsob jazdy, teda v zipsovitej formácii, je v rozpore s povinnosťami účastníka cestnej premávky, nakoľko podľa § 9 zák. č. 8/2009 Z. z. je vodič povinný jazdiť vpravo pri okraji vozovky alebo jazdného pruhu. Poškodený podľa vyjadrenia všetkých vypočutých svedkov jazdil pri ľavom okraji svojho jazdného pruhu a nedodrжал za vozidlom idúcim pred ním takú vzdialenosť, aby sa predchádzajúce vozidlo mohlo pred ním zaradiť, pričom takáto bezpečná vzdialenosť bola ministerstvom dopravy definovaná na minimálne 50 metrov, teda poškodený porušil nielen ust. § 9, ale aj § 17 ods. 2 zák. č. 8/2009 Z. z. Taktiež z výsluchu svedkov na hlavnom pojednávaní vyplýva, že poškodený sa nedostatočne venoval riadeniu motocykla a situácii na ceste, nakoľko nesprávne reagoval na vzniknutú situáciu pred vznikom dopravnej nehody, ktorá je v tomto konaní prejednávaná. Vina obžalovanej nie je preukázaná ani znaleckým posudkom J.. J. S. z odboru doprava cestná, práve naopak z jeho znaleckého posudku vyplývajú skutočnosti, ktoré vyvíňujú obžalovanú z porušenia povinnosti podľa § 15 ods. 5 písm. b) zák. č. 8/2009 Z. z., a teda zo spáchania žalovaného skutku. Znalec J.. J. S. vo svojom znaleckom posudku vo vzťahu k technike jazdy poškodeného uvádza, že z charakteru dopravnej nehody vyplýva, že s najväčšou pravdepodobnosťou vodič motocykla na vzniknutú situáciu nereagoval. Taktiež nie je možné vylúčiť, že ak vodič motocykla idúceho pred ním zrýchlil, čím vytvoril väčšiu pozdĺžnu vzdialenosť medzi motocyklami, vodič motocykla namiesto toho, aby spomalil a umožnil motorovému vozidlu sa zaradiť pred jeho motocykel, mal skôr tendenciu zrýchlil, aby dodrжал rozstup medzi motocyklom idúcim pred ním. Znalec J.. J. S. vo vzťahu k posúdeniu techniky jazdy vodiča motocykla ďalej uviedol, že z charakteru kolíznej situácie vyplýva, že vodič motocykla na vzniknutú situáciu nereagoval, nereagoval na protiídúce vozidlo, a teda nereagoval ani na následnú zmenu smeru pohybu osobného motorového vozidla, ktoré ho predchádzalo. Nie je možné vylúčiť, že v kritickom okamihu mal tendenciu skôr zrýchlil, aby dodrжал vzdialenosť medzi motocyklom idúcim pred ním, ktorú zväčšoval motocyklista idúci pred ním, aby sa osobné motorové vozidlo mohlo zaradiť. Techniku jazdy motocyklistu je možné hodnotiť ako techniku, ktorá nezodpovedala vzniknutej situácii. Trvalá jazda v ľavej časti jazdného pruhu ako aj nereagovanie na vzniknutú situáciu malo prvky potencionálneho vzniku nebezpečia tak pre vodičov osobných motorových vozidiel, ako i jeho samého. Z vyššie uvádzaných častí znaleckého posudku vyplýva, že vodič motocykla jazdil v rozpore so svojimi povinnosťami ako účastníka cestnej premávky a nedostatočne venoval pozornosť dopravnej situácii. Tak ako zhodnotil znalec, pokiaľ by poškodený riadne venoval pozornosť dopravnej situácii, teda predchádzajúcemu autu obžalovanej, autu v protismere a reakcii vodiča motocykla jazdiaceho pred ním, bola by sa obžalovaná bezpečne zaradila pred poškodeného a nedošlo by k dopravnej nehode. Aj z tohto vyjadrenia znalca vyplýva, že obžalovaná pri začatí predbiehacieho manévru správne vyhodnotila situáciu, teda že sa môže bezpečne zaradiť pred ňou idúce vozidlá, avšak nemohla v tej chvíli predpokladať, že poškodený nevenuje pozornosť premávke, a že porušením predpisov z jeho strany môže dôjsť k vzniku dopravnej nehody. Znalec J.. J. S. vo svojom znaleckom posudku vo vzťahu k vodičovi motocykla uvádza, že vodič motocykla by dopravnej nehode zabránil spôsobom, ak by sa v danom úseku pohyboval ako pri dopravnej nehode, pričom by dôslednejšie vyhodnotil situáciu v protismernom jazdnom pruhu a začal sa premiestňovať doprava k pravej krajnici - podmienkou je, aby bol pohyb osobného motorového vozidla ako pri dopravnej nehode. Rovnako by dopravnej nehode zabránil, ak by začal intenzívne brzdiť, aby sa vozidlo mohlo zaradiť pred jeho motocykel. Zo znaleckého posudku J.. J. S. tiež vyplýva, že poškodený

motocyklista nedodržel svojou jazdou pri stredovej deliacej čiare dostatočný bočný odstup k vozidlám jazdiacim v protismere, čím spôsobil, že aj vozidlá jazdiace v protismernom jazdiacom pruhu nedodržali, resp. ani nemohli dodržať bezpečnú vzdialenosť s poškodeným, nakoľko ten jazdil v rozpore so svojimi povinnosťami čím jednoznačne prispel k vzniku dopravnej nehody. Obžalovaná, vzhľadom na vyššie uvedené, ako aj vzhľadom na obsah súdneho spisu je toho názoru, že ani v prípravnom konaní, ani na hlavnom pojednávaní nebola bez akýchkoľvek pochybností preukázaná jej vina vo vzťahu k dopravnej nehode spočívajúca v tom, že mala porušiť ustanovenie zákona o cestnej premávke uvedeného v skutkovej vete. Výsluchmi svedkov ani znaleckým posudkom a ani inými listinnými podkladmi nebolo preukázané porušenie predpisov zo strany obžalovanej a vychádzajúc z tohto predpokladu nemohla sa dopustiť teda ani trestného činu ublíženia na zdraví. Práve naopak zo spisu vyplýva, že predpisy o cestnej premávke porušil najmä poškodený. Má za to, že súd vyhodnotil dôkazy zo súdneho spisu tým spôsobom, že bral do úvahy len dôkazy svedčiace z jeho pohľadu v neprospech obžalovanej, ale pri svojom rozhodnutí nebral do úvahy dôkazy, z ktorých vyplýva, že obžalovaná skutok nespáchala. Pokiaľ by prvostupňový súd riadne vyhodnotil všetky dôkazy v ich vzájomných súvislostiach, musel by dospieť k záveru, že skutok obžalovaná nespáchala, a teda ju spod obžaloby oslobodiť. Navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí, ktoré bolo vykonané v neprítomnosti obžalovanej a poškodených F. D. W., a.s. a B. W., prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť s tým, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny.

Poškodený V. B. navrhol odvolanie obžalovanej taktiež zamietnuť.

Naproti tomu, obhajca obžalovanej, pridržiavajúc sa argumentácie obsiahnutej v písomne podanom odvolaní, navrhol napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť a žiadal, aby krajský súd vo veci rozhodol sám tak, že obžalovanú spod obžaloby oslobodí z dôvodu, že skutok nie je trestným činom.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie podala obžalovaná ako oprávnená osoba v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku o vine, o treste a o náhrade škody, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej nebolo podané dôvodne.

Pokiaľ ide o napadnutý výrok o vine, okresný súd, pri dodržaní procesného postupu a rešpektovaní práva obžalovanej na obhajobu, rozhodol na hlavnom pojednávaní o jej vine v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. V tomto smere vykonané dôkazy správne vyhodnotil a to jednotlivito, ako aj v ich súhrne, odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá všetkým podstatným hľadiskám obsiahnutým v ust. § 168 ods. 1 Tr. por., prejednávanému prípadu venoval náležitú pozornosť a nemožno mu v tomto smere nič podstatné vyčítať. Stručne teda vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov tiež vtedy, ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke viny obžalovanej a správne postupoval, keď ju v konečnom dôsledku uznal za vinnú z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák.

Krajský súd sa, čo do viny, v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku okresného súdu a v podrobnostiach krajský súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu na stranách č. 9 až č. 11. Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovanej, krajský súd považoval za potrebné na tieto reagovať. Nebolo možné ich však akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritórnemu rozhodnutiu vo výroku o jej vine. V rámci odvolacích námietok sa obžalovaná bráni tvrdením, že nie ona ako vodička osobného motorového vozidla, ale práve poškodený V. B. svojou jazdou na motocykli porušil predpisy o cestnej premávke. Na rozdiel od obžalovanej má krajský súd však za to, že takýto záver z vykonaného dokazovania nevyplýva. Naopak, podľa názoru krajského súdu je jednoznačne preukázané, ako správne uviedol i okresný súd, že primárnou príčinou vzniku

dopravnej nehody bolo porušenie pravidiel cestnej premávky zo strany obžalovanej a nie porušenie na strane poškodeného. Obžalovaná mala možnosť zabrániť dopravnej nehode, teda k dopravnej nehode by nedošlo, pokiaľ by predovšetkým obžalovaná nepredchádzala motocykel, resp. kolónu motocyklov. Ak už sa aj rozhodla tento motocykel predchádzať, dopravnej nehode by zabránila, ak by na vznikajúcu situáciu reagovala intenzívnym brzdením, čím by bolo jej bočné premiestnenie úspešné a zaradila by sa za poškodeného motocyklistu. Naopak, obžalovanej reakcia na vzniknutú situáciu však bola celkom zjavne nesprávna, keď namiesto intenzívneho brzdenia len spomaľovala a so svojím vozidlom sa začala zaraďovať do pravého jazdného pruhu v okamihu, keď sa na úrovni tohto vozidla ešte stále nachádzal poškodený motocyklista, vo vzťahu ktorému teda obžalovaná celkom zreteľne nedôsledne vyhodnotila situáciu, nedodrжала bezpečnú bočnú vzdialenosť medzi ňou a motocyklistom, čím navodila vznik kritickej nehodovej situácie a teda jej pohyb do pravého jazdeného pruhu mal prvky kolízneho vjazdu s následným kontaktom s poškodeným motocyklistom a jeho pádom. Podľa názoru krajského súdu je potom nespochybniteľné, že je to práve konanie obžalovanej, ktoré zostáva takou skutočnosťou, bez ktorej by k dopravnej nehode a k následkom z nej plynúcim nedošlo. K zbaveniu viny obžalovanej potom nemožno za žiadnych okolností dospieť na základe toho, že motocyklisti jazdili v kolóne tzv. cik-cak systémom (zipsovým spôsobom) a poškodený jazdil pri stredovej čiare a nedodržiaval za vozidlom jazdiacim pred ním vzdialenosť minimálne 50 metrov, aby sa predchádzajúce vozidlo mohlo pred ním zaradiť. Príčinou vzniknutej dopravnej nehody a dôvodom zbavenia viny obžalovanej nie je ani to, že poškodený motocyklista nereagoval správne na vzniknutú kolíznu situáciu, keď miesto brzdenia naopak mal tendenciu zrýchliť a ani to, že nevykonal vyhýbací manéver doprava k pravej krajnici. Ako správne konštatoval okresný súd, ani prípadné spoluzavinenie na strane poškodeného motocyklistu by nevylúčilo nedbanlivostné zavinenie obžalovanej, ktorej konanie (ako už bolo vyššie uvedené) je práve tou skutočnosťou, bez ktorej by k následku nedošlo. Krajský súd sa nestotožňuje s názorom obžalovanej, že nebolo v konaní preukázané, žeby porušila predpisy o cestnej premávke a že predchádzala poškodeného motocyklistu aj napriek tomu, že sa nemohla bezpečne pred neho zaradiť. Krajský súd má za to, že porušenie tejto povinnosti je nespochybniteľné a priamo vyplýva zo znaleckého posudku F. J. J. S., z obsahu ktorého je zrejmé, že obžalovaná navodila zaraďovaním svojho vozidla do pravého jazdného pruhu vznik kritickej nehodovej situácie a tento manéver mal prvky kolízneho vjazdu s následným kontaktom s poškodeným motocyklistom a jeho pádom. Predbiehací manéver obžalovanej teda nebol v žiadnom prípade vykonaný správnym spôsobom, ako to tvrdí obžalovaná, čo je v konečnom dôsledku jasne deklarované zapríčinenou dopravnou nehodou. Je taktiež zrejmé, na rozdiel od tvrdenia obžalovanej, že pri predbiehaní obžalovaná vytlačala poškodeného motocyklistu a v dôsledku vzájomného kontaktu došlo k jeho pádu. Na základe vyššie popísaných úvah krajský súd záverom konštatuje, že bez akýchkoľvek pochybností má za to, že zavinenie obžalovanej vo forme vedomej nedbanlivosti je v prejednávanej veci jednoznačne preukázané.

Pokiaľ ide o napadnutý výrok o treste, obžalovaná podané odvolanie v tomto smere bližšie neodôvodnila. Preskúmajúc napadnutý rozsudok v tejto časti, krajský súd sa stotožnil aj s týmto výrokom okresného súdu, keď tento pri ukladaní trestu prihliadol na všetky podstatné skutočnosti, na ktoré bol povinný podľa Trestného zákona prihliadnuť. Okresný súd správne u obžalovanej pri neexistencii žiadnej priťažujúcej okolnosti vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., že viedla pred spáchaním trestného činu riadny život. S poukazom na prevahu jednej poľahčujúcej okolnosti v pomere k žiadnej priťažujúcej okolnosti sa horná hranica trestnej sadzby podľa § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zákona znižuje o tretinu, z ktorého dôvodu bolo možné v konečnom dôsledku obžalovanej uložiť trest odňatia slobody na 1 rok až 3 roky a 8 mesiacov. Z hľadiska prevýchovného ako aj preventívneho a represívneho pôsobenia považoval okresný súd za dostatočný trest odňatia slobody uložený na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 1 rok s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 18 mesiacov a krajský súd takto uložený trest považuje za zákonný a primeraný.

Rovnako za zákonný a primeraný považuje krajský súd i okresným súdom uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu pri dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 2 roky, nakoľko sa obžalovaná dopustila prejednávaneho prečinu práve v súvislosti s vedením motorového vozidla. Trest zákazu činnosti bolo možné v zmysle § 61 ods. 2 Tr. zák. obžalovanej uložiť na 1 až 10 rokov.

Pokiaľ ide o napadnutý výrok o náhrade škody, nad akékoľvek pochybnosti je zrejmé, že obžalovaná spáchaným skutkom spôsobila poškodenému V. B. ťažkú ujmu na zdraví a bolestné tejto ťažkej ujmy na zdraví bolo bodovo ohodnotené sumou 3 276 euro. V priamej príčinnej súvislosti so spôsobenou ťažkou

ujmou na zdraví bola poškodenému V. B. poskytnutá zdravotná starostlivosť, ktorú uhradila F. D. W., a.s. vo výške 451,71 euro a zo strany B. W. bola poškodenému V. B. vyplatená dávka nemocenského vo výške 4 443,30 euro. Aj V. B., aj F. D. W., a.s. a aj B. W. ako poškodení si vyššie uvedené nároky na náhradu škody v zmysle § 46 ods. 3 Tr. por. uplatnili riadne a včas, aj čo do základu, aj čo do výšky, pričom žiadna z procesných strán výšku ani dôvod uplatnených nárokov na náhradu škody nespochybňovala. Suma bolestného je stanovená Odborným vyjadrením 2020/41 V.. Q. K. (čl. 119-136), výška nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť predloženým vyčíslením (čl. 139-141) a výška vyplatenej dávky nemocenského potvrdením (čl. 137-138). Za použitia § 287 ods. 1 Tr. por. potom okresný súd správne uložil obžalovanému povinnosť túto škodu poškodeným nahradiť. Taktiež správne okresný súd v zmysle § 288 ods. 2 Tr. por. odkázal poškodeného V. B. so zvyškom nároku na náhradu škody, ktorý si poškodený podľa § 46 ods. 3 Tr. por. neuplatnil do skončenia vyšetrovania, na civilný proces.

Z týchto dôvodov potom krajský súd rozhodol tak, že odvolanie obžalovanej v súlade s ust. § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol, a to pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.